

РЕШЕНИЕ

№ 5186

гр. София, 02.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 11.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3227** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Делото е образувано по жалба на П. Й. И. срещу заповед № 4332 з – 188 от 14.03.2022г. на началник 01 група, „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП - СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и издаден при съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят твърди, че при издаване на обжалвания акт дисциплинарно наказващият орган (ДНО) е допуснал нарушение на разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК - посочване в акта на правните и фактически основания за издаването му. Счита, че в конкретния случай, не са изяснени пълно и точно всички релевантни за вмененото нарушение факти, като е нарушено правото на защита. Вмененото нарушение не е доказано по безспорен и категоричен начин. Твърди, че фактически вмененото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Излагат се съображения, че ДНО не е сторил необходимото, за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за издаването на оспорения акт, в нарушение на разпоредбата на чл. 207 от ЗМВР. Сочат се доводи, че никъде в заповедта не се посочва в какво точно се изразява нарушението. Излага съображения, че актът не е мотивиран, доколкото заповедта следва да съдържа данни,

какво конкретно действие или бездействие е осъществил и какви вреди са настъпили от това неправомерно негово поведение. Сочи, че липсват мотиви за формата на вината. Счита, че в конкретния случай, налагайки наказание за вмененото нарушение, което в действителност липсва, води до извод, че издадената заповед противоречи на целта на закона, а това от своя страна е основание за отмяната ѝ по чл.146, т.5 от АПК. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. А., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира възстановяване на направените по делото разноски.

Ответникът – Началникът на 01 група, „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП – СДВР се представлява от юрк. П. в съдебно заседание, като оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмена защита.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От доказателствата по делото се установява, че дисциплинарното производство е образувано със заповед № 4332 з – 828 от 29.11.2021г. на началник 01 група, „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП – СДВР ст. инспектор Г. Х., във връзка с данни, съдържащи се в справка рег. № 513р-97004/11.11.21г. по описа на СДВР във връзка с извършена проверка за изясняване на обстоятелствата изложени в писмо рег. № 7855р-8944/04.10.21г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР. Назначена е нарочна дисциплинарно-разследваща комисия и е определен срок за изготвяне на писмена справка. Комисията е изготвила писмена справка рег. № 4332р-3353 от 17.01.2022г., в която са обобщени резултатите от извършената проверка. С Покана рег. № 4332р -5680/28.01.2022г. от старши инспектор Г. Х. са изискани писмени обяснения от младши инспектор П. Й. И. и му е дадена възможност да направи възражения. Видно от положените подписи и дати, жалбоподателят се е запознал на 29.01.2022г. със справката. С обяснение с рег. № 4332р-6350/01.02.2022г. приети на 29.01.2022г. от ст. инспектор Г. Х. жалбоподателят е подал допълнителни обяснения и възражения в срока по чл. 207, ал. 10 ЗМВР.

Със заповед № 4332з-188/14.03.2022г. на началник 01 група, „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП - СДВР, на основание чл.204, т.4, чл.197, ал.1, т. 3, чл.194, ал.2, т.1, във вр. с чл.200, ал.1, т.15 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

По делото е представена дисциплинарната преписка, приложени са длъжностна характеристика за длъжността младши автоконтрольор II – I степен в 01 и 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Представени са допълнителни писмени доказателства от ответника.

За обстоятелствата, при които е извършена проверката на МПС Д. „Дъстър“ с рег. [рег.номер на МПС] и как е протекло дежурството на наряда на 04.09.2021г. са разпитани двама свидетели. Свидетеля П. П. П., който е бил втория служител в наряда заедно с жалбоподателя на 04.09.2021г. и, на когото също е наложено наказание за извършено нарушение на служебната дисциплина, дава показания, че по време на наряда е бил на място, като колегата му е спрял водача, извел го е от автомобила и е

извършил проверка до прозореца на служебния автомобил. Тримата били там, на около 50, 60 см. разстояние един от друг. Чул и видял всичко, което се случи по време на проверката. Извършен е инструктаж преди започване на работната смяна - по какъв маршрут ще бъдат и какви ще бъдат местата за извършване на пътен контрол, но други уточнения, кой, къде трябва да се намира в същия ден – не са давани. Такива уточнения, кой, къде трябва да се намира са конкретизирани в инструкцията за пътният контрол. Изискването е такова, че да може да наблюдава действията на колегата, на проверяваното лице и евентуално, ако възникне някаква ситуация да може да реагира бързо. Не е имало проблеми при извършената проверка и след нея гражданина е бил освободен: Проверката била извършена до служебния автомобил, тъй като се проверява със служебна техника, а на нея понякога ѝ трябва електричество и се налага всичките неща да са свързани към автомобила. По време на проверката и двамата служители са влизали в служебния автомобил, а гражданина е стоял отвън. П. бил на задната седалка, тъй като въпросния ден седалката се е намокрила с кафе или с друга течност, не си спомня точно и не е могло да се седи на нея. Цялата смяна прекарал на задната седалка. С гражданина не е разговарял. По време на дисциплинарното производство видеоматериали или запис на проверката не са показвани, като писмено не е отправено искане да им бъдат показвани.

Съдът прецени свидетелските показания на П. П. съобразно разпоредбата на чл.172 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК. Като съобрази възможната негова заинтересованост в полза или във вреда на една от страните и предвид всички други данни по делото намира, че не следва да ги кредитира в частта относно неговото поведение и това на жалбоподателя по време на процесната проверка на водач и МПС, тъй като този свидетел не е безпристрастен и незаинтересован при установяване на това обстоятелство, предвид факта, че той е дисциплинарно наказан за същия случай на същата дата.

Свидетелят И. М. В., водач на Д. „Дъстър“ с рег. [рег.номер на МПС] , който е бил спрял за проверка на 04.09.2021г., дава показания, че не познава жалбоподателя и не си спомня деня и мястото на проверката. Спомня си, че е било около три, четири часа през нощта. Връщал се от сигнал на мобилен патрул, когато го спрели. Слязъл от автомобила, отишъл и казал на полицаия, че бърза за сигнала. При слизване от автомобила не си бил взел документите и се върнал до колата да си ги вземе и го проверили. Спрял го един полицаи, а след това излязъл още един. Двама били. Проверили го, проверили му документите, книжката. Единият стоя до него, а другият излизал и влизал в колата. Не си спомням разстоянието от неговия автомобил до патрулния автомобил. Не си спомня и колко време след случилото са го извикали в КАТ. Пита ли го дали спи колегата му и той им казал, ако искат да го видят. Не обърнал внимание за какво го викат, но си спомня, че били двама и писал, тоест казвали му какво да пише.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на оспорената заповед, и депозирана в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок, предвид датата на връчване на заповедта - 14.03.2022г. и датата 21.03.2022г., на която е била депозирана жалбата.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган –началник на 01 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП - – СДВР, съгласно чл. 204, т. 4 ЗМВР и представеното

Удостоверение рег. № 513р-28868/01.04.2022г. на ВП началник на Отдел „Човешки ресурси“ - СДВР (л. 14).

Дисциплинарното наказание е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл.195 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл.196, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал.2 на чл.196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по адм. д. № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си. В случая твърдяното нарушение е открито на 29.01.2022г., когато всички материали от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган, видно от положените резолюции с дати върху писмена справка рег. № 4332р-3353/17.01.2022г. на дисциплинарно наказващия орган /ДНО/. Следователно е спазен двумесечният срок за налагане на дисциплинарното наказание.

Съдът намира, че е спазено изискването на чл.206, ал.1 от ЗМВР за изслушване или вземане на писмени обяснения от служителя, преди налагане на дисциплинарното наказание. Покана за даване на писмени обяснения с рег. № 4332р-5680/28.01.2022г. е връчена на П. И. на 29.01.2022г., като от същата дата има постъпили и обяснения.

Процесната заповед е издадена в предвидената в чл.210, ал.1 от ЗМВР форма. Изпълнени са изискванията на чл.205, ал.3 и чл.206, ал.1 от ЗМВР, като жалбоподателят е имал достатъчно възможност да защити правата и интересите си. В настоящия случай служителят е запознат с всички актове по дисциплинарната процедура – заповед за извършване на дисциплинарна проверка, писмена справка за резултатите от проверката и заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Предоставена е възможност на жалбоподателя да участва в дисциплинарното производство, да дава обяснения и да прави възражения, като последният се е възползвал от тази си възможност.

По спазването на материалния закон, съдът съобрази следното:

За да ангажира дисциплинарната отговорност на П. Й. И. ДНО е приел, че на 03.09.2021г. за времето от 19:00 часа до 07:00 часа на 04.09.2021г. съгласно ежедневната ведомост рег. № 4332р-30847/2021г. младши инспектор П. Й. И. - длъжността младши автоконтрольор, I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР е назначен като водач на автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] и старши на наряда П. П. П. - младши автоконтрольор от същата група и сектор към отдел ПП при СДВР по маршрут П.-АМ Х.. Като на 04.09.2021г. в 04:52 часа, служителя П. И. самостоятелно спира автомобил за проверка, докато другият служител П. П. се намира на задната седалка на служебния автомобил спрял на Околовръстен път пред тир паркинг Н., с което си действие е прието, че И. е нарушил служебната дисциплина. Виновно е допуснал нарушение на чл. 62, ал. 1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по пътен контрол на пътното движение, с която инструкция П. И. е запознат срещу подпис, видно от протокол с рег. № 4332р-23725/28.04.2021г.

Деятелността на П. И. е възприета като нарушение на служебната дисциплина по см. на чл. 194, ал.2, т. 1 от ЗМВР, за което на основание чл.200, ал.1, т.15 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

П. И. е наказан за това, че като младши автоконтрольор, самостоятелно спира автомобил за проверка, докато другият служител П. П. се намира на задната седалка на служебния автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] спрян на Околовръстен път пред тир паркинг Н..

Обстоятелството, че втория служител П. П. е бил на задната седалка, когато жалбоподателят слиза от служебния автомобил и спира свидетеля В., съдът намира за безспорно установено от събраните по делото доказателства. От приложените два протокола от прегледани видеозаписи от видео заснемане, предоставени от дирекция „Вътрешна сигурност“ МВР рег. № 4332р-66826 от 16.12.2021г. и рег. № 513р-89859 от 20.10.2021г. се установява, че за времето от 04.46 часа до 04.56 часа на 04.09.2021г. жалбоподателят излиза от служебния автомобил, спира свидетеля В., след което влиза отново в автомобила, като през това време свидетеля П. е на задната седалка на този автомобил. Това се потвърждава и от снетите сведения и дадените в хода на съдебното производство показания на свидетеля В..

Съдът намира обаче, че в случая, наложеното наказание противоречи на материалния закон и на целта на закона. Твърди се в заповедта, че с поведението си жалбоподателят е нарушил чл. 62, ал.1 от Инструкция, рег.№ 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. Посочената норма изисква проверката на водач и ППС да се извършва задължително при неработещ двигател и най-малко от двама полицейски служители при следните тактически действия: 1. проверяваното ППС да бъде в обхвата на средствата за видеозаснемане, с които са оборудвани автомобилите за контрол, по начин, позволяващ да се извършва наблюдение, аудиозапис и видеозаснемане на проверяваните лица и ППС, включително регистрационните им номера; 2. проверяващият полицейски орган подхожда към превозното средство отзад и отстрани с необходимото внимание, като застава отстрани на МПС, зад водача извън обсега на отварящите се врати; 3. проверяващият визуално се ориентира за броя на лицата в автомобила и превозвания товар; 4. проверяващият полицейски орган се представя, като произнася длъжността, фамилията, структурното звено, повода за спиране, и уведомява водача, че при проверката се осъществява аудиозапис и видеозаснемане; 5. проверяващият полицейски орган изисква от водача и пътниците необходимите документи, като те се предоставят от тях без служителят да навлиза в пространството на проверяваното ППС; при поискване полицейският орган показва своята служебна карта или полицейски знак; 7. при извършването на проверката полицейският орган следи проверяваните лица да не изхвърлят вещи и предмети. Проверяващият полицейски орган в случая е бил жалбоподателя и от така разписания текст е видно, че същият е изпълнявал своите задължения, тоест ако някой не е бил на мястото си по време на проверките, то това е колегата му П. П.. Никъде в заповедта не се посочва в какво точно се изразява нарушението на жалбоподателя, който е извършвал проверките, спирал е автомобилите, легитимирал се е, като цитираната норма е посочена бланкетно, без да е посочено с кое точно действие жалбоподателя при проверките на П. АП „Х.“ е нарушил тази норма-какво е извършил и какво не е извършил, което се явява в разрез с Инструкцията, като от данни по делото също така се установява, че извършената проверка е приключила безпроблемно. При това

положение, ДНО е следвало да опише в кои точно действия се състои нарушението, за да може съдът да извърши преценка доколко неговото поведение е в унисон или в разрез с цитираната норма. На фаза административно производство са изискани обяснения и сведения от участващите в деянието лица-жалбоподателя и П. П., от същите, както и от снетото сведение от И. В. не става ясно в какво точно се състои нарушението. Липсата на детайлизиране в какво точно се изразява нарушението има отношение и към формата на акта и неговата необоснованост, макар и съдържащ в себе си формално правни и фактически основания. От приложения по делото снимков материал от видеозаписите предоставени от дирекция „Вътрешна сигурност“ МВР става ясно, че за времето от 04.46 часа до 04.56 часа на 04.09.2021г. вторият служител се е намирал на задната седалка на служебния автомобил, но това обстоятелство не води до безспорния извод, за допуснато от жалбоподателя нарушение на чл. 62, ал. 1 от Инструкцията. Действително разпоредбата на чл. 62 от Инструкцията изисква проверката да бъде извършена най-малко от двама полицейски органи, но същата разпоредба детайлно разписва какви следва да бъдат тактическите действия както на първия служител – ал. 1, така и на втория служител – ал. 2. В оспорената заповед не е посочено с кое конкретно действие или бездействие жалбоподателят е нарушил или не е изпълнил вменените му от т. 1 до т. 7 на чл. 62, ал. 1 от Инструкцията задължения, за да се приеме, че правилно и обосновано му е наложено съответно наказание. Същевременно, съдът приема, че по делото не е безспорно установено кога точно и колко точно пъти вторият служител е влизал и излизал от служебния автомобил и какво точно е извършвал, когато е бил в автомобила по време на проверката. В тази връзка следва да бъде посочено, че дори да не бъдат кредитирани показанията на свидетеля П., като заинтересовано от изхода на делото лице, то следва да бъдат кредитирани показанията на свидетеля И., който разпитан в хода на съдебното производство дава показания, че процесната проверка е извършена от двамата полицаи, като единият е стоял до него, а другият е влизал и излизал от колата. Тези показания не може да се приеме, че са в противоречие с дадените от същото лице в сведение №433200-127453/08.12.2021г., доколкото не се отрича обстоятелството, че при спирането на проверявания автомобил втория служител е бил в служебния автомобил и е бил забелязан от В. да стои на задната седалка, без да се посочва какво е правил този служител и дали след това е влизал и излизал от автомобила. В тази връзка съдът приема, че след като в хода на дисциплинарното производство не е установено жалбоподателят да е нарушил или да не е извършил вменените му от т. 1 до т. 7 на ал. 1, чл. 62 от Инструкцията действия, а напротив установено е, че е спирал автомобилите и е извършвал проверките, а другият служител е бил в служебния автомобил, неправилно и незаконосъобразно е да се наложи дисциплинарно наказание на служителя извършващ проверките, тъй като същият е бил на мястото си и е изпълнявал вменените му служебни задължения съгласно Инструкцията. При това положение заповедта, като незаконосъобразна, следва да се отмени поради постановяването ѝ в нарушение на материалния закон и целта на закона. Предвид гореизложеното съдът намира, че заповедта, макар и издадена от

компетентен орган, при спазване на установената форма на акта и административнопроизводствените правила, е постановена в нарушение на материалния закон и целта на закона и като такава следва да бъде отменена на основание чл. 146, т.4 и т.5 от АПК. Жалбата като основателна следва да бъде уважена.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него по делото и поискани разноски в размер на 10 (десет) лева за държавна такса и 500 (петстотин) лева за адвокатски хонорар (платен съгласно договор от 17.03.2022г.).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № 4332 з–188 от 14.03.2022г. на началник 01 група, „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП - СДВР, с която на основание чл. 204, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 194, ал. 2 от ЗМВР на П. Й. И. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на П. Й. И., ЕГН [ЕГН], съдебни разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението, съгласно [чл. 211 ЗМВР](#), не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: